

Сърдцето на Кора тупаше като прочете писмото.— Уловихъ го слѣдователно, думаше сама, завладѣхъ лорда губернатора на Канада, потомокъ на Ричарда Ронгкбо, най благородния отъ Плантагенетитѣ.

И като са облече бържи слѣзена на вратата, дѣто я чакаше графътъ, и тръгна съ него на Малкія островъ. За излишно мыслихъ да повторихъ разговоритѣ на лорда и на прекрасната му спътница; стига само да кажа че не сж отдалечихъ никакъ отъ приличіето. Аберфойлъ даже нито дума помена за любовь. Той слѣдоваше да разказва родословіето и подвигитѣ на баща си, и описа седемь-тъ си виллы въ Ирландіѣ и великолѣпното си езеро въ Шотландіѣ съ кулата си. Съ таквызъ поучителны, пріятны приказкы, тѣ ся и наобѣдвахъ юпашкы по американскія обычай; и Г-жа Кора Буттерфлай удостои съ окусванъето си двѣтъ бутылкы шампанско, които бѣхъ донесли отъ Нью-Йоркъ слугитѣ на лорда. А вечерь-та ся отдѣлихъ безъ да продумжъ нито дума за интересната и за двамата работа. Но на другія день Кора пріе слѣдующето писъмце:

« Любезная Г-жа Буттерфлай!

« Вчера като са люлѣяхъ до тебе отъ вълнитѣ на Океана, поискахъ да откриѣхъ любовь-та си къмъ тебе, но не посмѣихъ. Любезная Коро! ты си царица на живота ми, обожавамъ тя. Стани ми съпруга, и ще бѣдъ, като и днесъ, презъ сич-